

בית משפט השלום בירושלים

31 אוקטובר 2012

ת"פ 4118-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' וילנר

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח

המאשימה מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשם יעקב וילנר

נוכחים:

ב"כ המאשימה מר אבי בוזו, מתמחה
הנאשם וב"כ עו"ד אריה נח

פסק-דין (הכרעת-דין וגזר-דין)

הרקע

1. הנאשם הועמד לדין בעבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין, לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). בהתאם לכתב האישום המתוקן, במשך תקופה שאינה ידועה במדויק - במשך כשנתיים לערך עד יום 3.9.2008 - נהג הנאשם להוריד באמצעות תוכנת שיתוף קבצים מרשת האינטרנט אל המחשב הנמצא בהחזקתו הבלעדית במקום עבודתו, סרטים ותמונות להנאתו המינית בהם נראים קטינים וקטינות מקיימים יחסי מין או מוצגים בעירום מלא או חלקי. המדובר בכ- 1,000 תמונות ו- 8 סרטים. הנאשם שמר את התמונות והסרטים על-גבי הדיסק הקשיח של המחשב וכן על תקליטורים. בגין כך, יוחסה לנאשם עבירה של החזקת פרסום תועבה ובו דמותו של קטין.

בדיון שהתקיים לפני כב' השופט לי-רון ביום 19.3.2012 הודה הנאשם בסעיפים 1-3 לכתב-האישום, וכב' השופט לי-רון הורה על הגשת תסקיר שירות מבחן בעניינו של

בית משפט השלום בירושלים

31 אוקטובר 2012

ת"פ 4118-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' וילנר

1 הנאשם, בין היתר לעניין סוגית הרשעתו בדין. בעקבות פרישתו של השופט לי-רן, הועבר
2 לידי המשך הטיפול בתיק.

3

4 2. בדיון שהתקיים לפניי ביום 25.10.2012 הודה הנאשם במכלול עובדותיו של
5 כתב-האישום המתוקן. על-יסוד הודאה זו קבעתי כי הנאשם ביצע את העבירה שיוחסה
6 לו בכתב-האישום. המשך הדיון ביום 25.10.2012 ובישיבה שהתקיימה לפניי היום
7 (31.10.2012) נגע לשאלת הרשעתו של הנאשם בדין וכן לשאלת העונש שיושת עליו.
8 שני הצדדים התייחסו בטיעוניהם לתסקיר שירות המבחן שהוגש לתיק ביום 16.10.2012
9 ואשר נסוב אף הוא על שתי השאלות האמורות.

10

11

תסקיר שירות המבחן

12

13 3. בפתח תסקיר המבחן נאמר כי הוא מבוסס על ראיון ואבחון ייעודי לעברייני מין
14 שנערך לנאשם בשירות המבחן וכן על מסמכים שונים שהנאשם הציג, לרבות חוות-דעת
15 פרטיות של אנשי מקצוע. התסקיר מפרט את נסיבות חייו האישיות של הנאשם בהיותו בן
16 55 ללא עבר פלילי קודם, נשוי לאישה אשר חולה במחלה כרונית ואב לשתי בנות בגילאי
17 עשרה. התרשמות שירות המבחן היא כי מדובר באדם נורמטיבי, המגלה אחריות רבה
18 במסגרת עבודתו ובתפקודיו השונים כבן לאמו, כבן-זוג וכהורה לבנותיו. ככל הידוע, אין
19 אינדיקציה להתנהגות מינית בעייתית כלפי קטינים או קטינות מעבר לצפייה בסרטים
20 ובתמונות נשוא כתב-האישום, וההערכה היא כי התנהגותו המינית של הנאשם נשמרה
21 בצפייה בחומר בין כותלי הבית או המשרד ולא גרמה לביצוע עבירות כלפי אחרים.
22 הערכת שירות המבחן היא כי מעשה-העבירה נבע ככל הנראה מהתמכרותו של הנאשם
23 לצפייה בסרטי מין על רקע נסיבות חייו כמפורט בתסקיר, והתדרדרות לצפייה בפרסומי
24 תועבה בהם מופעים קטינים. לפי התרשמותו של שירות המבחן, בעקבות מעצרו של
25 הנאשם, פנייתו לגורמי טיפול והטיפול התרופתי שהחל ליטול, רמת המודעות של הנאשם
26 לבעייתיות שבהתנהגותו עלתה, והוא שינה את דפוסי התנהגותו תוך נטילת אחריות
27 מלאה על המעשים והפנמת הנוזקים. המלצת שירות המבחן הינה הימנעות מהרשעת

בית משפט השלום בירושלים

31 אוקטובר 2012

ת"פ 4118-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' וילנר

1 הנאשם בדין; הטלת צו מבחן למשך שנה; וכן ביצוע צו של"צ בהיקף של 100 שעות לפי
2 תוכנית שגיבש השירות.

3
4 סוגית ההרשעה

5
6 4. בא-כוח הנאשם, עו"ד אריה נוח, עתר לאי הרשעתו של הנאשם כהמלצת שירות
7 המבחן. לטענת הסנגור, הנאשם הודה ונטל אחריות מלאה על מעשיו, הוא עבר טיפול
8 מוצלח אשר הוביל לשיקומו, הוא חסר עבר פלילי והרשעתו בדין תיצור עבורו ואף עבור
9 בנותיו נזק רב. הסנגור הדגיש בטיעונו כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם חוקריו,
10 יזם בעצמו בסמוך לאחר פתיחת החקירה פנייה לפסיכולוג מומחה וטיפול במרפאה
11 פסיכיאטרית עוד לפני ההעמדה לדין, וכן החל בטיפול תרופתי. לפי הטענה, הנאשם
12 הפנים את החומרה במעשיו ויש להימנע מהרשעתו. מנגד, עומדת המאשימה על הרשעתו
13 של הנאשם, וזאת מן הנימוקים שפורטו בדיון לפניי בצירוף פסקי-דין אליהם התייחס
14 נציג המאשימה בטיעונו.

15
16 5. עמדתה של המאשימה וטעמיה בסוגית ההרשעה מקובלים עליי. תכליתה של
17 עבירת ההחזקה של פרסום תועבה וכו דמותו של קטין הינה הגנה על גופם, שלומם
18 ופרטיותם של קטינים – הן אלה המצולמים בפרסומי התועבה, והן קטינים כאשר הם
19 לבל יפלו קורבן לניצול מיני. מטרת המחוקק הינה למגר את התופעה החמורה של
20 התעללות מינית בקטינים, בין היתר על דרך של איסור על עצם ההחזקה בפרסומי תועבה
21 בהם מופיעים קטינים, נוכח התפיסה כי החזקת הפרסומים הנדונים על-ידי משתמשי-
22 קצה, מעודדת יצירה והפצה של חומר פדופילי.

23
24 בהתחשב בכך, אני בדעה כי האינטרסים הציבוריים החשובים של הגנה על
25 שלומם של קטינים מפני ניצול מיני ושמירה על פרטיותם, גוברים על נסיבותיו האישיות
26 של הנאשם, ואינם מאפשרים להימנע מהרשעתו בדין בגין המעשים אותם ביצע. מסקנה
27 זו נתמכת בפסיקה ברורה בעניין אליה הפנה נציג המאשימה בטיעונו (ראו: רע"פ
28 3890/09 מור נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 17.5.2009) מפי כב' השופט לוי; וראו גם:

בית משפט השלום בירושלים

31 אוקטובר 2012

ת"פ 4118-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' וילנר

1 ע"פ 756-01-08 פולק נ' מדינת ישראל (מחוזי מרכז); ת"פ 44261-05-10 מדינת ישראל
2 נ' שפרבר (שלום חיפה)). אעיר כי לשאלתי, אישר הסנגור כי אין בידי להגיש פסיקה
3 משמעותית נוגדת בסוגית הרשעה בעבירה הנדונה.
4
5 לא נעלמו מעיניי מכלול טיעוניו של הסנגור לעניין העדר עבר פלילי קודם של
6 הנאשם, נסיבותיו האישיות, הודאתו המיידית ושיתוף הפעולה המלא עם הרשויות, נטילת
7 האחריות על מעשיו וכן הטיפול אותו יזם הנאשם בעצמו. אף לא נעלמה מעיניי עמדת
8 שירות המבחן לאי הרשעה, שהינה בגדר המלצה ואינה כובלת את שיקול-דעתו של בית-
9 המשפט. אני סבורה כי בכל אלה יש כדי להשפיע על גזירת עונשו של הנאשם כפי
10 שיפורט להלן, אולם אין בהם כדי לגבור על הכלל לפיו משהוכח ביצועה של עבירה - יש
11 להרשיע בגינה, למעט בנסיבות חריגות ויוצאות-דופן (לאמות-המידה העקרוניות לעניין
12 הימנעות מהרשעה ראו: ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337). נסיבות
13 כאמור לא מתקיימות במקרה זה. ברגיל, ולמעט במקרים חריגים במיוחד, מהות העבירה
14 לפי סעיף 214(ב3), תכליתיה והמסר החברתי המונח בבסיסה, אינם מאפשרים להימנע
15 מהרשעה. ברי כי יש לבחון כל מקרה לגופו וכי בית-המשפט חייב להפעיל את שיקול-
16 דעתו בכל עניין לפי נסיבותיו כפי שטען הסנגור לפניי. עם זאת, לא שוכנעתי כי המקרה
17 שלפניי הינו כה יוצא-דופן בנסיבותיו ביחס למקרים אחרים שנדונו בפסיקה, עד כי
18 מתקיימת הצדקה להימנע מהרשעתו של הנאשם. בנוסף אציין כי לא שוכנעתי שהרשעת
19 הנאשם עלולה לגרום לו פגיעה חמורה באורח קיצוני, בשים לב לכך שמתסקיר שירות
20 המבחן ומדבריו של הנאשם עצמו בבית-המשפט עולה כי חבריו ובני משפחתו של
21 הנאשם (למעט בנותיו) יודעים על מעשיו ועל ההליך הפלילי המתנהל נגדו ומלווים אותו
22 בהתמודדותו עם כך; וכי הממונה הישיר של הנאשם במקום עבודתו מודע לעבירה
23 שהנאשם ביצע במחשב החברה, ורואה להוסיף ולתמוך בו בעוד הנאשם נותר לעבוד
24 במקום עבודתו. טענת הסנגור בדבר הסיכון לפיטוריו של הנאשם מעבודתו עקב הרשעתו
25 בדין נטענה באורח כללי ובלא להגדיר את סבירות הסיכון, ואין בה כשלעצמה כדי
26 להצדיק הימנעות מהרשעה.
27

בית משפט השלום בירושלים

31 אוקטובר 2012

ת"פ 4118-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' וילנר

1 סוף דבר; על-יסוד הודאתו, אני רואה להרשיע את הנאשם בעבירה של החזקת
2 פרסום תועבה ובו דמותו של קטיין לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין.

3

4

גזירת העונש

5

6 .6 המאשימה עותרת להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות,
7 מאסר על-תנאי וקנס כספי. יוער כי בדיון מיום 25.10.2012 עתר נציג המאשימה בתחילה
8 להטלת שלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. זמן קצר לאחר סיום הדיון, פנתה
9 המאשימה בבקשה לתיקון הפרוטוקול, בטענה כי חלה שגגה אצל נציג המאשימה וכי
10 עמדת המאשימה הינה להטלת שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. הסנגור
11 התנגד להתיר למאשימה לשנות מעמדתה כפי שנכתבה בפרוטוקול מיום 25.10.2012.
12 בהתייחס לכך, אומר כי אין מדובר בבקשה רגילה לתיקון פרוטוקול, שכן הטענה אינה
13 שהפרוטוקול לא שיקף נכונה את אשר נאמר בדיון, אלא כי נציג המאשימה שגה בעמדה
14 שהציג. מכל מקום, נוכח העונש שראיתי לגזור על הנאשם, אינני רואה הכרח להכריע
15 בבקשת המאשימה לתיקון עמדתה העונשית בתיק.

16

17 .7 בחנתי את גזירת עונשו של הנאשם בהתאם לאמות-המידה הקבועות בתיקון 113
18 לחוק העונשין, ובהתחשב בטענות הצדדים. עמדת המאשימה בטיעוניה לפניי היתה כי
19 בהתאם לעקרונותיו של תיקון 113 הנ"ל, מתחם הענישה ההולמת את העבירה שבביצועה
20 הודה הנאשם, נע בין מספר חודשים של מאסר בפועל אשר ירוצה בדרך של עבודות
21 שירות, לבין 8 חודשים של מאסר בפועל ממש. הסנגור טען מנגד כי המאשימה החמירה
22 יתר על המידה בהגדרת מתחם הענישה ההולמת, והוסיף כי אם יוטלו על הנאשם עבודות
23 של"צ לא יתנגד להגדלת היקף השעות שהומלץ בתסקיר שירות המבחן, כך שהנאשם
24 יבצע עד 150 שעות של"צ.

25

26 שקלתי את טענות הצדדים בנוגע למתחם העונש ההולם על רקע הפגיעה בערכים
27 החברתיים המוגנים בעבירה והנזק הכרוך בביצועה כפי שפורט בדבריי לעיל; העונש
28 המירבי הקבוע לעבירה (שנת מאסר אחת); נסיבות ביצוע העבירה – הן מבחינת הכמות

בית משפט השלום בירושלים

31 אוקטובר 2012

ת"פ 4118-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' וילנר

1 הגדולה יחסית של פרסומי התועבה בהם מופיעים קטינים אשר נתפסו בהחזקתו של
2 הנאשם (1,000 תמונות ו- 8 סרטים), והן מבחינת הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את
3 העבירה על רקע התמכרותו לפורנוגרפיה; וכן מדיניות הענישה הנהוגה. בהקשר האחרון
4 ובהתייחס לטיעוני המאשימה, אעיר כי בחינת הפסיקה לעניין הענישה הנוהגת (אשר
5 אינה קובעת באורח בלעדי את גבולותיו הנורמטיביים של מתחם העונש ההולם, אך
6 בכוחה להשליך עליהם) מלמדת כי ככלל לא מוטלים עונשי מאסר בפועל ממש בגין
7 העבירה בה עסקינן כאשר היא אינה מלווה בביצוע עבירות נוספות. ברגיל, הענישה
8 הנוהגת בגין העבירה האמורה כאשר היא עומדת לבדה, נעה בין מספר חודשי מאסר על-
9 תנאי בליווי עונשים ואמצעים נוספים כדוגמת צו מבחן, של"צ ו/או קנס; לבין מספר
10 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות (בין חודשיים לשישה חודשים) בליווי
11 עונשים ואמצעים כנ"ל (ראו למשל: ת"פ 11133-11-08 מדינת ישראל נ' חאג (שלום
12 עכו); ת"פ 2347-07 מדינת ישראל נ' טטליה (שלום פ"ת); ת"פ 21855-07-09 מדינת
13 ישראל נ' אידילוביץ (שלום עכו); וכן: ת"פ 5174-06 מדינת ישראל נ' מיל (שלום
14 ת"א); ת"פ 4516-08 מדינת ישראל נ' צדקי (שלום ת"א); ת"פ 226-07 מדינת ישראל נ'
15 שמידט (שלום קריית-גת)).

16
17 שאלה היא האם עונש מאסר על תנאי – כאשר הוא מהווה את רכיב הענישה
18 הדומיננטי – יכול להיכלל בתוך גדר מתחם עונש הולם, או שמא עונש מן הסוג האמור
19 מצוי לפי טיבו מחוץ לגדרי המתחם. אינני רואה להכריע בשאלה זו. לצורך הדיון
20 שלפניי, אפילו אם אקבל את עמדת המאשימה לפיה הרף התחתון של המתחם עומד על
21 מספר מועט של חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות, אני סבורה כי
22 בגזירת עונשו של הנאשם שלפניי יש להעדיף את שיקולי שיקומו בהתאם לאמות-המידה
23 הקבועות בסעיף 40 לחוק העונשין.

24
25 הנאשם נעדר עבר פלילי קודם. הוא הודה במעשיו, נטל עליהם אחריות מלאה,
26 והחל עוד בטרם משפטו בטיפול פסיכולוגי ותרופתי. לא מצאתי סיבה שלא לקבל את
27 התרשמותו של שירות המבחן, כי מדובר באדם נורמטיבי ומסור למשפחתו ולעבודתו,
28 אשר בעת החזקת חומר התועבה בגדרי המשרד בו עבד, לא הבין לאשורם את חומרת

בית משפט השלום בירושלים

31 אוקטובר 2012

ת"פ 4118-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' וילנר

1 מעשיו ואת הנזק הגלום בהם. הנאשם פנה לטיפול, ומהתסקיר עולה כי הוא הבין את
2 הפגיעה שהיתה כרוכה במעשיו ועשה מאמץ לשינוי דפוסי התנהגותו. יצוין כי אין
3 אינדיקציה למעשי עבירה נוספים כלשהם, מלבד עצם ההחזקה והצפייה בחומר
4 הפדופילי. טענת המאשימה לפיה הטיפול בנאשם אינו ממצה, אינה תואמת את עמדת
5 שירות המבחן שגובשה בין היתר על-סמך החומר הכתוב שהסנגור הגיש לעיוני בדיון
6 היום, ומכל מקום ניתן לוודא את המשך הטיפול באמצעות צו מבחן. עוד ראיתי להביא
7 בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר המבחן וכפי שהנאשם
8 פרס בדבריו לפני, את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה ואת התרשמותי מחרטתו הכנה
9 של הנאשם בדבריו באולם הדיונים. בנסיבות העניין, אני בדעה כי עצם הרשעתו של
10 הנאשם בפלילים, מהווה עבורו עונש ממשי. לגישתי, יש להעדיף את שיקולי שיקומו של
11 הנאשם, להימנע מעונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות כמבוקש על-ידי
12 המאשימה, להעמיד את הנאשם בצו מבחן על-מנת לעקוב אחר התקדמותו, ולהטיל עליו
13 ענישה הצופה פני עתיד. אעיר כי ניתן להצביע על פסקי-דין נוספים שדרך הילוכם דומה
14 (ראו למשל: ע"פ 7493/09 מדינת ישראל נ' שקלאר (מחוזי ת"א); ע"פ 756-01-08
15 פולק נ' מדינת ישראל (מחוזי מרכז); ת"פ 44261-05-10 מדינת ישראל נ' שפרבר
16 (שלום חיפה) ועוד).

17

18 8. אשר על כן, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

19

20 א. הנאשם יהיה נתון לפיקוח קצין מבחן למשך שנה מהיום, וישתתף בכל תכנית
21 טיפולית אם וככל שקצין המבחן ימצא לנכון, כחלק מתנאי המבחן. הנאשם מוזהר כי אם
22 יפר את תנאי המבחן, תימסר הודעה על כך לבית-המשפט, אשר מוסמך לקיים דיון
23 מתודש בגזר-הדין של הנאשם.

24 ב. הנאשם יבצע עבודות שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות על-פי התוכנית
25 המוצעת בתסקיר שירות המבחן. שירות המבחן יפקח על עבודת הנאשם ויהיה רשאי לשנות את
26 מקום ההשמה במידת הצורך, ללא צו שיפוטי נוסף. גם בהקשר זה, מובהר לנאשם כי עליו לשתף
27 פעולה עם שירות המבחן וכי עליו לבצע את השל"צ, שאם לא כן – אדון בעניינו מחדש.

בית משפט השלום בירושלים

31 אוקטובר 2012

ת"פ 4118-09 מ.י. פרקליטות מחוז ירושלים נ' וילנר

1 ג. מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים מהיום שלא לעבור על העבירה בה
2 הורשע או עבירת מין מסוג כלשהוא.

3
4 בהמשך להחלטתו של כב' השופט לי-רון מיום 24.10.11, בדבר דחיית הבקשה
5 לדלתיים סגורות, נוכח הדין החל על העניין ונוכח עמדת המאשימה המתנגדת לאיסור
6 פרסום שמו של הנאשם, פסק הדין יפורסם כפי שהוא.

7
8 המזכירות תמציא לשירות המבחן עותק מפרוטוקול זה ובו פסק-הדין.

9
10 זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.

11
12
13
14 ניתן והודע היום ט"ו חשוון תשע"ג, 31/10/2012 במעמד הנוכחים.

15
16

דנה כהן-לקח, שופטת

17
18
19
20
21

הוקלד על ידי עינת ישראל-אלגד